

'Ανθρωποι είμαστε σφάλματα κάνουμε

Η δίκη για την είσοδο Οτζαλάν εξελίσσεται σε ιλαροτραγωδία

Η εισιγητική ομιλία του Κώστα Σημίτη στο 5ο Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ στις 18 Μαρτίου 1999 χαρακτηρίσθηκε, σύμφωνα με τον Τύπο της επομένης, από το δυναμικό στυλ, τις πολλές αναφορές στον ιδρυτή και από τη σφοδρή επίθεση σε όσους ευθύνονταν για την παράνομη είσοδο Οτζαλάν στην Ελλάδα.

«Είναι παρακράτος και σαν παρακράτος πρέπει να αντιμετωπιστούν», είπε και όταν μια μερίδα των συνέδρων απάντησε με συνθήματα «Ανδρέα ζεις εσύ μας οδηγείς», κτυπώντας το χέρι του με οργή στο έδρανο ανταπάντησε: «Ο Ανδρέας μάς οδήγησε στην κατάργηση της εθνικοφροσύνης. Το ΠΑΣΟΚ δεν είναι κληρονόμος της κωροφυλακίστικης εθνικοφροσύνης. Το ΠΑΣΟΚ δεν εμπορεύεται την εθνικοφροσύνη ούτε μεπρδεύει τον πατριωτισμό με τον τυχοδιωκτισμό».

Του
Θανάση
Γεωργακόπουλου
thgeorgakopoulos@ert.gr

Συνεχίζοντας, πάντα σύμφωνα με τις εφημερίδες της 19ης Μαρτίου, έγινε ακόμα πιο συγκεκριμένος: «Οι υπερπατριώτες δεν έχουν σχέση με το ΠΑΣΟΚ (...), έφεραν την Ελλάδα προ τετελεσμένων γεγονότων, έβλαψαν καιρία για εθνικά συμφέροντα και έχουν βαριά ευθύνη». Και για όποιον είχε αμφιβολίες, πρόσθεσε: «Έδρασαν σε παράξενους συνδυασμούς και σχέσεις με θυλάκους μυστικών υπηρεσιών, με οργανώσεις και δίκτυα που ασκούν εξωτερική πολιτική».

Αυτές οι πρωθυπουργικές εκτιμήσεις για την υπόθεση Οτζαλάν μιλούν καθαρά για ανεπίτρεπτη, σε δημοκρατίες, «αντιποίηση αρχής». Και δεν άλλαξαν, αν πιστέψουμε τα ρεπορτάζ πριν από λίγους μήνες για την οργανωμένη αντίδραση του Κ. Σημίτη μετά την τότε αναβολή της δίκης λόγω αγνώστου διανόμου του Οτζαλάν. (!!!)

Όμως, τι σχέση έχουν αυτές οι εκτιμή-

σεις με τη δίκη που διεξάγεται εδώ και μερικές ημέρες; Όχι μεγάλη, θα λέγαμε «κομπιά».

Κεντρικό στοιχείο που επιβεβαιώνει του λόγου το αληθές οι, κατ' ουσίαν, απαλλακτικές καταθέσεις των – κατά τα άλλα – κορυφαίων μαρτύρων κατηγορίας, δηλαδή των τριών αποπεμφθέντων υπουργών.

Ούτε λίγο ούτε πολύ κονιορτοποιήσαν τα περί «αντιποίησης αρχής» μιλώντας για ένα απλό ανθρώπινο λάθος. «Δεν πιστεύω πως ο Ναζάκης είχε πρόθεση να βλάψει το εθνικό συμφέρον και να προσβάλει τη διεθνή ειρήνη», δήλωσε ο Φ. Πετσάλνικος. «Παρε-

ΑΠΑΛΛΑΚΤΙΚΟΙ

Οι κορυφαίοι μάρτυρες κατηγορίας, δηλαδή οι τρεις αποπεμφθέντες υπουργοί, κονιορτοποιήσαν τα περί «αντιποίησης αρχής» μιλώντας για ένα απλό ανθρώπινο λάθος

σύρθη από ενθουσιασμό. (...) Αποκλείω να είχε πρόθεση να δημιουργήσει πρόβλημα», πρόσθεσε ο Θ. Πάγκαλος. Για να κλείσει ο Αλ. Παπαδόπουλος, τονίζοντας ότι «ο Ναζάκης έχει έντονη συναισθηματική φόρτιση με το Κυπριακό και το Κουρδικό ζήτημα. Συμμετείχε στην παράνομη είσοδο του Οτζαλάν στην Ελλάδα και θεωρώ σφάλμα του ότι το έπραξε, δίχως αυτό να σημαίνει ότι αποδεχόταν με την κίνησή του αυτή την οποία βλάβη των εθνικών μας συμφερόντων».

Σαν να μην έφταναν οι τρεις αποπεμφθέντες υπουργοί, στον «χορό» προστέθη και ο «αντ' αυτού» τότε Σ. Κοσμίδης, χαρακτηρίζοντας την ενέργεια Ναζάκη «επιπόλαιη κίνηση που δημιουργούσε κινδύνους εμπλοκής» προσθέτοντας, όμως, ότι του είναι «αδιανόητο να σκεφθεί ότι είχε πρόθε-

ση να βλάψει τα συμφέροντα της χώρας».

Ένα απλό ανθρώπινο λάθος, λοιπόν, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των κορυφαίων χειριστών της υπόθεσης. Η πρωθυπουργική «αντιποίηση αρχής» πήγε περίπατο. Μαζί και το πασιφανές πως οι οργανωτές της παράνομης εισόδου όχι μόνον ήξεραν τις πιθανές συνέπειες – ελληνοτουρκική εμπλοκή – της παράνομης εισόδου αλλά και τις επεδίωκαν, όπως, άλλωστε, υποδήλωνε και η συνέντευξη Οτζαλάν εκείνων των ημερών στην ιταλική «Ρεπούμπλικα».

Εν ολίγοις, εντελώς συνειδητά – και σε πλήρη αντίθεση με τις πρωθυπουργικές δηλώσεις – ο στόχος είναι «να πέσει στα μαλακά» ο Ναζάκης. Η ερμηνεία δεν βρίσκεται σε κάποια φιλόφρονα αισθήματα, αλλά στα λεγόμενα ενός άλλου μάρτυρα στη δίκη, του Χαρ. Σταυρακάκη, τότε διοικητή της ΕΥΠ. Σύμφωνα με τις εφημερίδες της 31ης Μαΐου, «αποκάλεσε τον Αντ. Ναζάκη “συνεργάτη της ΕΥΠ έως το 1996” οπότε ανέλαβε εκείνος, αν και ο κ. Ναζάκης υποστήριξε ότι η συνεργασία συνεχιζόταν».

Το «βαθύ κράτος» και το «βαθύ ΠΑΣΟΚ», λοιπόν, θεωρούν πως ο «συνεργάτης» δεν πρέπει «ν' ανοίξει το στόμα του» για τα παλιά. Με άλλα λόγια το είπε ο Φ. Πετσάλνικος, υποστηρίζοντας ότι «σε καμία χώρα που σέβεται τον εαυτό της δεν θα γινόταν τέτοια δίκη που την εκθέτει διεθνώς».

Μόνο που η χώρα δεν εκτίθεται όταν δικάζει εκείνους που ήθελαν να ασκήσουν ιδιωτική εξωτερική πολιτική.

Εκτίθεται, αν αυτοί παραμείνουν ατιμώρητοι. Εκτίθεται, αν οι οργανωμένες πρωθυπουργικές δηλώσεις παραμείνουν ανεκπλήρωτες. Εκτίθεται, αν παραμείνουν «επτασφράγιστο μυστικό» σκοτεινές σελίδες της παρελθούσης «εξωτερικής πολιτικής» της.

Εκτίθεται, γιατί, εκτός των άλλων, χωρίς ουσιαστική αυτογνωσία και ρητή αυτοκριτική, μοιάζουν ημιτελείς και μετέωροι οι αναπροσανατολισμοί, οι εκσυγχρονισμοί και οι στροφές.